Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

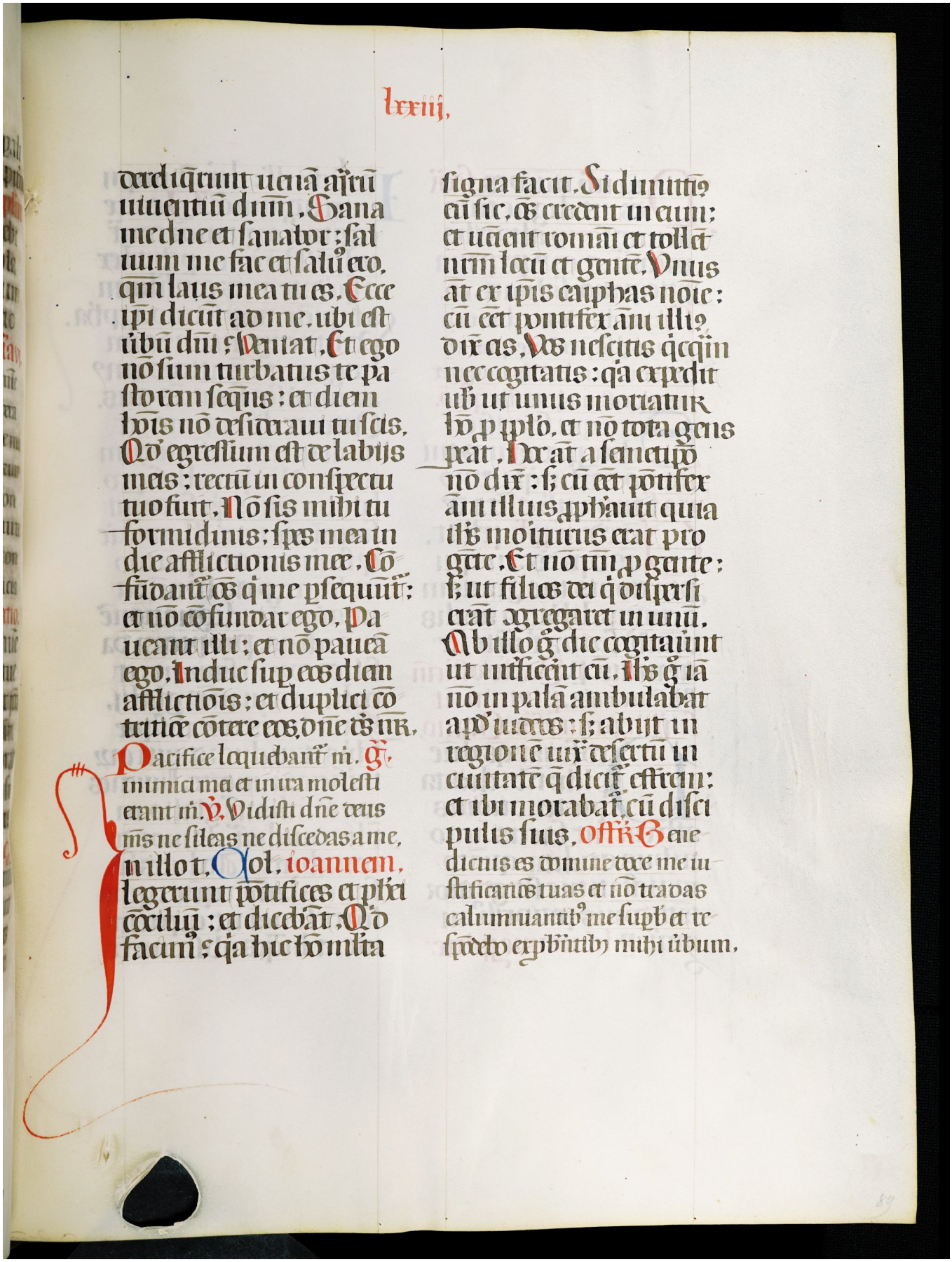

lxxiij.

cordi qrunt uerā aſtrū
uiuentiū dnm. Sana
me dne et ſanabor; ſal
uum me fac et ſalui ero,
qm laus mea tu es. Ecce
ipi dicūt ad me, ubi eſt
ūbū dni? Veniat. Et ego
nō ſum turbatus te pa
ſtorem ſequens; et diem
hōis nō deſideraui tu ſcis.
Q̄d egreſſum eſt de labijs
meis; rectū in conſpectu
tuo fuit. Nō ſis mihi tu
formidinis; ſpes mea in
die afflictionis mee. Con
fundant̄ oes q̄ me pſequūt̄;
et nō confundar ego. Pa
ueant illi; et nō paueā
ego. Induc ſup eos diem
afflictionis; et duplici con
tritione contere eos. Dne deus nr.

Pacifice loquebant̄ m. g.
inimici mei et in ira moleſti
erant m. ℣. Vidiſti dne deus
ms ne ſileas ne diſcedas a me.

In illo t. Qui. ioannem.
legerunt pontifices et phi
cōcilij; et dicebat̄. Q̄d
facim̄? q̄a hic hō multa
ſigna facit. Si dimittim̄
eū ſic, oes credent in eum;
et uenient romani et tollent
nrm locū et gentē. Vnus
aut ex ipis caiphas nōie:
cū eet pontifex ām illi
dixit eis. Vos neſcitis q̄qm
nec cogitatis: q̄a expedit
uob ut unus moriatur
ho p ppl̄o. et nō tota gens
pereat. Hoc aut a ſemetipo
nō dixit: ſ; cū eet pontifex
ām illius ap̄bauit quia
ihs moriturus erat pro
gente. Et nō tm p gente;
ſ; ut filios dei q̄ diſperſi
erant congregaret in unū.
Ab illo ḡ die cogitauerunt
ut interficerent eū. Ihs ḡ ia
nō in palā ambulabat
apd̄ iudeos; ſ; abiit in
regionē iux̄ deſertū in
ciuitatē q̄ dicit̄ effram;
et ibi morabat̄ cū diſci
pulis ſuis. Offert̄. Bene
dictus es domine doce me iu
ſtificationes tuas et nō tradas
calumniantib̄ me ſupb̄ et re
ſpondebo exprobrantib̄ mihi ūbum.